

Dodatak A. Programski jezik MikroJava

Ovaj dodatak opisuje programski jezik MikroJava koji se koristi u praktičnom delu kursa programskih prevodilaca (13E114PP1, 13S114PP1) na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Mikrojava je slična Javi, ali je mnogo jednostavnija.

A.1 Opšte osobine jezika

- MikroJava program počinje ključnom rečju *program* i ima statička polja, statičke metode i unutrašnje klase koje se mogu koristiti kao (korisnički) tipovi podataka.
- Glavna metoda MikroJava programa se uvek zove *main()*. Kada se poziva MikroJava program izvršava se ta metoda.
- Postoje:
  - Celobrojne, znakovne i logičke konstante (*int*, *char*, *bool*).
  - Osnovni tipovi: *int*, *bool*, *char* (ASCII).
  - Promenljive: globalne (statičke), lokalne, klasne (polja).
  - Promenljive osnovnih tipova sadrže vrednosti.
  - Strukturirani/referencijalni tipovi: jednodimenzionalni nizovi kao u Javi, unutrašnje klase sa poljima i metodama i skupovi koji se isključivo sastoje od celih brojeva.
  - Promenljive referencijalnih tipova predstavljaju reference (sadrže adrese koje se ne mogu menjati eksplicitno).
  - Statičke metode u programu.
  - Statička polja klasa.
- Ne postoji garbage kolektor (alocirani objekti se samo dealociraju nakon kraja programa).
- Postoji nasleđivanje klasa i polimorfizam.
- Postoji redefinisane metoda.
- Metode unutrašnjih klasa su vezane za instancu i imaju implicitni parametar *this* (referenca na instancu klase za koju je pozvana metoda).
- Referenca "this" se implicitno deklariše u metodama unutrašnjih klasa kao prvi formalni argument tipa reference na klasu kojoj metoda pripada.
- Unutar metoda instance, ime polja odnosi se na polje instance trenutnog objekta, pod pretpostavkom da polje nije skriveno parametrom metode. Ako je skriveno, možemo pristupiti polju instance preko *this.fieldName*.
- Predeklarisane procedure su *ord*, *chr*, *len*, *add*.
- Metoda *print* ispisuje vrednosti svih osnovnih tipova i skupova.
- Od kontrolnih struktura postoji uslovno grananje (if-else) i petlja (do-while).
- U skupovima se nalaze jedinstveni brojevi. Pokušaj ubacivanja nekog broja koji se već nalazi u skupu se ignoriše. Skup se inicijalizuje operatorom *new*, na isti način kao nizovi, pri čemu se tada zadaje njegov kapacitet.
- Postoje interfejsi koje mogu imati podrazumevane implementacije metoda. Klasa koja implementira neki interfejs mora implementirati sve metode koje interfejs propisuje, a za koje nema podrazumevane implementacije.

Primer programa

program p

```
const int tableSize = 10;
set s1;
class Table {
    int pos[], neg[], factor;
    {
        void setfactor(int factor) {this.factor = factor;}
        void putp (int a, int idx) { this.pos[idx] = a; }
        void putn (int a, int idx) { this.neg[idx] = a; }
        int getp (int idx) { return pos[idx]; }
        int getn (int idx) { return neg[idx]; }
    }
}
Table val;
int rows, columns;
{
    void f(char ch, int a, int arg)
        int x;
    {
        x = arg;
    }

    void main() int x, i; char c; int arr[];
    {
        val = new Table();
        val.setfactor(2);
        s1 = new set[5];
        s1.add(5); s1.add(10);
        print(s1);
        arr = new int[3];
        i = 0;
        do
            arr[i] = i;
        while ( i<3, i++);
        i = 0;
        do
            print(arr[i]);
        while ( i<3, i++);
        val.pos = new int [tableSize];
        val.neg = new int [tableSize];
        read(x);
        i = 0;
        do{
            val.putp(0, i);
            val.putn(0, i);
        } while (i < tableSize, i++);
        f(c, x, i);
        read(rows);
        x=rows;
        do{
            if(x <= 0) break;
            if (0 <= x && x < tableSize)
            {
                val.putp(val.getp(x)+1);
            }
            else if (-tableSize < x && x < 0)
            {
                val.putn(val.getn(-x)+1);
            }
            read(x);
        }while();
    }
}
```

A.2 Sintaksa

Program

= "program" ident {ConstDecl | VarDecl | ClassDecl | InterfaceDecl} "{" {MethodDecl} "}"

ConstDecl

= "const" Type ident "=" (numConst | charConst | boolConst) {, ident "=" (numConst | charConst | boolConst)} ";"

VarDecl

= Type ident "[" "]" {, ident "[" "]" } ";"

ClassDecl

= "class" ident ["extends" Type] "{" {VarDecl} ["{" {MethodDecl} "}"] "}" * za C nivo

InterfaceDecl

= "interface" ident "{" {MethodDecl | MethodSignature ";" } "}" * za C nivo

MethodSignature

= (Type | "void") ident "(" [FormPars] ")"

MethodDecl

= MethodSignature {VarDecl} "{" {Statement} "}"

FormPars

= Type ident "[" "]" {, Type ident "[" "]" }

Type

= ident

Statement

= DesignatorStatement ";"
| "if" "(" Condition ")" Statement ["else" Statement]
| "break" ";"
| "continue" ";"
| "return" [Expr] ";"
| "read" "(" Designator ")" ";"
| "print" "(" Expr [", numConst] ")" ";"
| "do" Statement "while" "(" [Condition [", DesignatorStatement]] ")" ";" * za B i C nivo
| "{" {Statement} "}"

DesignatorStatement

= Designator (Assignop Expr | "(" [ActPars] ")" | "++" | "--")
| Designator Assignop Designator Setop Designator

ActPars

= Expr {, Expr}

Condition

= CondTerm {"||" CondTerm}

CondTerm

= CondFact {"&&" CondFact}

CondFact

= Expr [Relop Expr]

Expr

= ["-"] Term {Addop Term}
| Designator "map" Designator * za B i C nivo

Term

= Factor {Mulop Factor}

Factor

= Designator ["(" [ActPars] ")"]
| numConst
| charConst
| boolConst
| "new" Type ("[" Expr "]" | "(" [ActPars] ")")
| "(" Expr ")"

Designator

= ident { "." ident | "[" Expr "]" }

Label

= ident

Assignop

= "="

Relop

= "==" | "!=" | ">" | ">=" | "<" | "<="

Addop

= "+" | "-"

Mulop

= "*" | "/" | "%"

Setop

= "union"

Leksičke Strukture

Ključne reči:

program, break, class, else, const, if, new, print, read, return, void,
extends, continue, union, do, while, map, interface

Vrste tokena :

ident = letter {letter | digit | "_"}

numConst = digit {digit}

charConst = "'" printableChar "'"

boolConst = ("true" | "false")

Operatori:

+, -, *, /, %, ==, !=, >, >=, <, <=, &&, ||, =, ++, --, ::, zareza, ., (,), [,], {, }

Komentari:

// do kraja linije

A.3 Semantika

Svi pojmovi u ovom dokumentu, koji imaju definiciju, su podvučeni da bi se naglasilo njihovo posebno značenje. Definicije tih pojmova su date u nastavku.

Tip reference

Nizovi i klase su tipa reference.

Tip konstante

- Tip celobrojne konstante (npr. 17) je int.
- Tip znakovne konstante (npr. 'x') je char.
- Tip logičke konstante (npr. true) je bool.

Ekvivalentni tipovi podataka

Dva tipa podataka su ekvivalentna

- ako imaju isto ime, ili
- ako su oba nizovi, a tipovi njihovih elemenata su ekvivalentni.

Kompatibilni tipova podataka

Dva tipa podataka su kompatibilna

- ako su ekvivalentni, ili
- ako je jedan od njih tip reference, a drugi je tipa *null*.

Kompatibilnost tipova podataka pri dodeli

Tip *src* je kompatibilan pri dodeli sa tipom *dst*

- ako su *src* i *dst* ekvivalentni,
- ako je *dst* tip reference, a *src* je tipa *null*.
- ako je *dst* referenca na osnovnu klasu, a *src* referenca na izvedenu klasu

Predeklarisana imena

int tip svih celobrojnih vrednosti

char tip svih znakovnih vrednosti

bool logički tip

set tip skupa celobrojnih vrednosti

null null vrednost promenljive tipa klase ili (znakovnog) niza simbolički označava referencu koja ne pokazuje ni na jedan podatak

eol - kraj reda karaktera (odgovara znaku '\n'); print(eol) vrši prelazak u novi red

chr - standardna metoda; chr(i) vrši konverziju celobrojnog izraza *i* u karakter (char)

ord - standardna metoda; ord(ch) vrši konverziju karaktera *ch* u celobrojni vrednost (int)

add - standardna metoda; add(*a*, *b*) dodaje celobrojni izraz *b* u skup *a*

addAll - standardna metoda; addAll(*a*, *b*) dodaje sve elemente celobrojnog niza *b* u skup *a*

Opseg važenja

Opseg važenja (*scope*) predstavlja tekstualni doseg metode ili klase. Prostire se od početka definicije metode ili klase do zatvorene velike zagrade na kraju te definicije. Opseg važenja ne uključuje imena koja su deklarirana u opsezima koji su leksički ugnježdeni unutar njega. U opsegu se "vide" imena deklarirana unutar njega i svih njemu spoljašnjih opsega. Pretpostavka je da postoji veštački globalni opseg (universe), za koji je glavni program lokalni i koji sadrži sva predeklarirana imena.

Deklaracija imena u unutrašnjem opsegu *S* sakriva deklaraciju istog imena u spoljašnjem opsegu.

Napomena

- Indirektna rekurzija nije dozvoljena i svako ime mora biti deklarirano pre prvog korišćenja.
- Predeklarirana imena (npr. int ili char) mogu biti redeklarirani u unutrašnjem opsegu (ali to nije preporučljivo).

A.4 Kontekstni uslovi

Opšti kontekstni uslovi

- Svako ime u programu mora biti deklarirano pre prvog korišćenja.
- Ime ne sme biti deklarirano više puta unutar istog opsega.
- U programu mora postojati metoda sa imenom *main*. Ona mora biti deklarirana kao void metoda bez argumenata.

Kontekstni uslovi za standardne metode

`chr(e)`; *e* mora biti izraz tipa `int`.

`ord(c)`; *c* mora biti tipa `char`.

`len(a)`; *a* mora biti niz ili znakovni niz.

`add(a, b)`; *a* mora biti skup, *b* mora biti izraz tipa `int`.

`addAll(a, b)`; *a* mora biti skup, *b* mora biti niz celih brojeva.

Kontekstni uslovi za MikroJava smene

Program = "program" ident {ConstDecl | VarDecl | ClassDecl } {" {MethodDecl} }".

ConstDecl = "const" Type ident "=" (numConst | charConst | boolConst) ";".

- Tip terminala *numConst*, *charConst* ili *boolConst* mora biti ekvivalentan tipu *Type*.
-

VarDecl = Type ident "[" "I" "]" {"," ident "[" "I" "]" } ";".

ClassDecl = "class" ident ["extends" Type] {" {VarDecl} [{" {MethodDecl} }"] }".

- Tip *Type* prilikom izvođenja klase iz druge klase mora biti klasa ili interfejs glavnog programa.
  - Ukoliko tip *Type* predstavlja interfejs klasa mora definisati sve metode koje interfejs propisuje, a za koje nema podrazumevanu implementaciju,
-

MethodDecl = (Type | "void") ident "(" [FormPars] ")" {VarDecl} {" {Statement} }".

- Ako metoda nije tipa `void`, mora imati iskaz `return` unutar svog tela (uslov treba da se proverava u vreme izvršavanja programa).
-

FormPars = Type ident "[" "I" "]" {"," Type ident "[" "I" "]" }.

Type = ident.

- *ident* mora označavati tip podataka.
-

Statement = DesignatorStatement ";".

DesignatorStatement = Designator Assignop Expr ";".

- *Designator* mora označavati promenljivu, element niza ili polje unutar objekta.
  - Tip neterminala *Expr* mora biti kompatibilan pri dodeli sa tipom neterminala *Designator*.
-

DesignatorStatement = Designator ("++" | "--") ";".

- *Designator* mora označavati promenljivu, element niza ili polje objekta unutrašnje klase.
  - *Designator* mora biti tipa `int`.
-

DesignatorStatement = Designator "(" [ActPars] ")" ";"

- *Designator* mora označavati nestatičku metodu unutrašnje klase ili globalnu funkciju glavnog programa.

DesignatorStatement = Designator Assignop Designator Setop Designator

- Svi *Designator* neterminali moraju označavati skup.
- Pretpostaviti da je *Designator* neterminal sa leve strane skup koji je inicijalizovan pre poziva operacije dovoljno velikim kapacitetom da se operacija izvrši.

Statement = "break".

- Iskaz break se može koristiti **samo** unutar *do-while* petlje. Prekida izvršavanje **neposredno** okružujuće petlje.

Statement = "continue".

- Iskaz continue se može koristiti **samo** unutar *do-while* petlje. Prekida tekuću iteraciju neposredno okružujuće petlje.

Statement = "read" "(" Designator ")" ";"

- *Designator* mora označavati promenljivu, element niza ili polje unutar objekta.
- *Designator* mora biti tipa int, char ili bool.

Statement = "print" "(" Expr ["," numConst] ")" ";"

- *Expr* mora biti tipa int, char, bool ili set. Pri ispisivanju skupa ispisuju se svi brojevi koji se nalaze u njemu razdvojeni blanko znakom.

Statement = "return" [Expr] .

- Tip neterminala *Expr* mora biti ekvivalentan povratnom tipu tekuće metode/ globalne funkcije.
- Ako neterminal *Expr* nedostaje, tekuća metoda mora biti deklarirana kao void.
- Ne sme postojati izvan tela metoda, odnosno globalnih funkcija.

Statement = "if" "(" Condition ")" Statement ["else" Statement].

- Naredba if – ukoliko je vrednost uslovnog izraza *Condition* true, izvršavaju se naredbe u if grani, u suprotnom izvršavaju se naredbe u else grani, ako je navedena.
- Tip uslovnog izraza *Condition* mora biti bool.

Statement = "do" Statement "while" "(" [Condition ["," DesignatorStatement]] ")" ";"

- Iskazi koji se nalaze između ključnih reči *do* i *while* se izvršavaju barem jednom, a nakon svake iteracije se proverava uslov *Condition* i ako je ispunjen izvršava se sledeća iteracija.
- Ukoliko je neterminal *Condition* izostavljen, implicitno je uslov za nastavak petlje ispunjen(*true*).
- Iskazi koji se nalaze posle nakon neterminala *Condition* i zareza se izvršavaju na kraju iteracije, ako je uslov za nastavak petlje ispunjen.

ActPars = Expr {"," Expr}.

- Broj formalnih i stvarnih argumenata metode ili konstruktora mora biti isti.
- Tip svakog stvarnog argumenta mora biti kompatibilan pri dodeli sa tipom svakog formalnog argumenta na odgovarajućoj poziciji.

Condition = CondTerm {"||" CondTerm}.

CondTerm = CondFact {"&&" CondFact}.

CondFact = Expr Relop Expr.

- Tipovi oba izraza moraju biti kompatibilni.
  - Uz promenljive tipa klase ili niza, od relacionih operatora, mogu se koristiti samo != i ==.
-

Expr = Term.

Expr = "-" Term.

- Term mora biti tipa int.
-

Expr = Expr Addop Term.

- Expr i Term moraju biti tipa int. U svakom slučaju, tipovi za Expr i Term moraju biti kompatibilni.
-

Expr = Designator "map" Designator.

- Designator sa leve strane ključne reči map mora predstavljati funkciju koja prima jedan parametar tipa int i njena povratna vrednost je tipa int.
  - Designator sa desne strane mora predstavljati niz celobrojnih vrednosti.
  - Funkcija predstavljena levim neterminalom Designator se poziva za sve elemente niza predstavljenim desnim neterminalom Designator. Dobijeni neterminal Expr predstavlja zbir povratnih vrednosti svih izvršenih poziva funkcije.
-

Term = Factor.

Term = Term Mulop Factor.

- Term i Factor moraju biti tipa int.
-

Factor = Designator | numConst | charConst | boolConst | "(" Expr ")".

Factor = Designator "(" [ActPars] ")".

- Designator mora označavati nestatičku metodu unutrašnje klase ili globalnu funkciju glavnog programa.
-

Factor = "new" Type "[" Expr "]".

- Tip neterminala Expr mora biti int.
  - Ako je Type skup onda se pravi skup sa kapacitetom Expr, u svim ostalim situacijama se pravi niz elemenata tipa Type veličine Expr.
-

Factor = "new" Type "(" [ActPars] ")".

- Neterminal Type mora da označava klasu (korisnički definisani tip).
-

Designator = Designator "." ident .

- Tip neterminala Designator mora biti klasa (ident mora biti ili polje ili metoda objekta označenog neterminalom Designator).
-

Designator = Designator "[" Expr "]".

- Tip neterminala Designator mora biti niz.
  - Tip neterminala Expr mora biti int.
-

Assignop = "=".

Operator dodele vrednosti je desno asocijativan.

Relop = "==" | "!=" | ">" | ">=" | "<" | "<=".

Addop = "+" | "-".

Operatori su levo asocijativni.

Mulop = "*" | "/" | "%".

Operatori su levo asocijativni.

Setop = "union".

A.5 Implementaciona ograničenja

- Ne sme se koristiti više od 256 lokalnih promenljivih.
- Ne sme se koristiti više od 65536 globalnih promenljivih.
- Klasa ne sme imati više od 65536 polja.
- Izvorni kod programa ne sme biti veći od 8 KB.

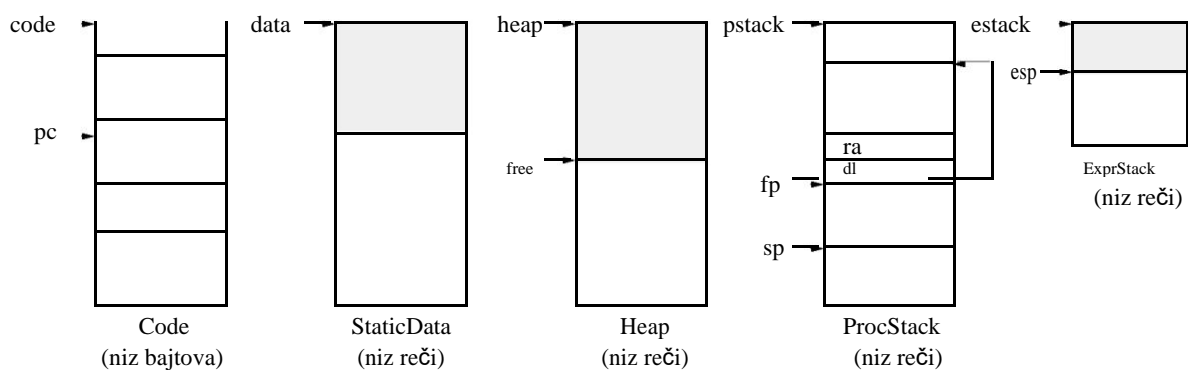

Dodatak B. MikroJava VM

Ovaj dodatak opisuje arhitekturu MikroJava virtuelne mašine koja se koristi u praktičnom delu kursa programskih prevodilaca (13E114PP1/13S114PP1) na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. MikroJava VM je slična Java VM, ali ima znatno manje instrukcija. Neke instrukcije su takođe pojednostavljene. Dok kod Java VM punilac razrešava imena operanada iz skladišta konstanti (constant pool), dotle MikroJava VM koristi fiksne adrese operanada. U instrukcijama Java bajt koda kodirani su i tipovi njihovih operanada, tako da se može proveriti konzistentnost predmetnog fajla (object file). Instrukcije MikroJava bajt koda ne kodiraju tipove operanada.

B.1 Organizacija memorije

MikroJava VM koristi sledeće memorijske oblasti:

Code	Ova oblast sadrži kod metoda. U registru <i>pc</i> se nalazi indeks instrukcije koja se trenutno izvršava. Registar <i>mainpc</i> sadrži početnu adresu metode <i>main()</i> .
StaticData	U ovoj oblasti se nalaze (statički ili globalni) podaci glavnog programa (npr. klase koju kompajliramo). To je u stvari niz promenljivih. Svaka promenljiva zauzima jednu reč (32 bita). Adrese promenljivih su indeksi pomenutog niza.
Heap	Ova oblast sadrži dinamički alocirane objekte i nizove. Blokovi u heap-u se alociraju sekvencijalno. <i>free</i> pokazuje na početak slobodnog dela heap-a. Dinamički alocirana memorija se oslobađa samo na kraju izvršenja programa. Ne postoji sakupljanje đubreta. Svako polje unutar objekta zauzima jednu reč (32 bita). Nizovi čiji su elementi tipa <i>char</i> su nizovi bajtova. Njihova dužina je umnožak broja 4. Pokazivači su bajt ofseti u heap-u. Objekti tipa niza počinju "nevidljivom" rečju koja sadrži dužinu niza.
ProcStack	U ovoj oblasti VM pravi aktivacione zapise pozvanih metoda. Svaki zapis predstavlja niz lokalnih promenljivih, pri čemu svaka zauzima jednu reč (32 bita). Adrese promenljivih su indeksi niza. <i>ra</i> je povratna adresa metode, <i>dl</i> je dinamička veza (pokazivač na aktivacioni zapis pozivaoca metode). Novoalocirani zapis se inicijalizuje nulama.
ExprStack	Ova oblast se koristi za skladištenje operanada instrukcija. <i>ExprStack</i> je prazan posle svake MikroJava instrukcije. Argumenti metoda se prosleđuju na stek izraza i kasnije uklanjaju <i>Enter</i> instrukcijom pozvane metode. Ovaj stek izraza se takođe koristi za prosleđivanje povratne vrednosti metode pozivaocu metode.

Svi podaci (globalne promenljive, lokalne promenljive, promenljive na heap-u) se inicijalizuju null vrednošću (0 za *int*, *chr*(0) za *char*, *null* za reference).

B.2 Skup instrukcija

U sledećim tabelama su navedene instrukcije MikroJava VM, zajedno sa njihovim kodovima i ponašanjem. Treća kolona tabela prikazuje sadržaj *ExprStack*-a pre i posle svake instrukcije, na primer

..., val, val
..., val

znači da opisana instrukcija uklanja dve reči sa *ExprStack*-a i stavlja novu reč na njega. Operandi instrukcija imaju sledeće značenje:

b je bajt
s je short int (16 bitova)
w je reč (32 bita).

Promenljive tipa *char* zauzimaju najniži bajt reči, a za manipulaciju tim promenljivim se koriste instrukcije za rad sa rečima (npr. *load*, *store*). Niz čiji su elementi tipa *char* predstavlja niz bajtova i sa njima se manipuliše posebnim instrukcijama.

Instrukcije za load i store lokalnih promenljivih

<i>opcode</i>	<i>instr.</i>	<i>opds</i>	<i>ExprStack</i>	<i>značenje</i>
1	load	b	... ..., val	<u>Load</u> push(local[b]);
2..5	load_n		... ..., val	<u>Load</u> (n = 0..3) push(local[n]);
6	store	b	..., val ...	<u>Store</u> local[b] = pop();
7..10	store_n		..., val ...	<u>Store</u> (n = 0..3) local[n] = pop();

Instrukcije za load i store globalnih promenljivih

11	getstatic	s	... ..., val	<u>Load statičke promenljive</u> push(data[s]);
12	putstatic	s	..., val ...	<u>Store statičke promenljive</u> data[s] = pop();

Instrukcije za load i store polja objekata

13	getfield	s	..., adr ..., val	<u>Load polja objekta</u> adr = pop()/4; push(heap[adr+s]);
14	putfield	s	..., adr, val ...	<u>Store polja objekta</u> val = pop(); adr = pop()/4; heap[adr+s] = val;

Instrukcije za load konstanti

15..20	const_n	...	...	<u>Load konstante (n = 0..5)</u>
		...	..., val	push(n)
21	const_m1	...	...	<u>Load konstante -1</u>
		...	..., -1	push(-1)
22	const	w	...	<u>Load konstante</u>
			..., val	push(w)

Aritmetičke operacije

23	add	...	..., val1, val2	<u>Sabiranje</u>
		...	..., val1+val2	push(pop() + pop());
24	sub	...	..., val1, val2	<u>Oduzimanje</u>
		...	..., val1-val2	push(-pop() + pop());
25	mul	...	..., val1, val2	<u>Množenje</u>
		...	..., val1*val2	push(pop() * pop());
26	div	...	..., val1, val2	<u>Deljenje</u>
		...	..., val1/val2	x = pop(); push(pop() / x);
27	rem	...	..., val1, val2	<u>Ostatak pri celobrojnem deljenju</u>
		...	..., val1%val2	x = pop(); push(pop() % x);
28	neg	...	..., val	<u>Promena predznaka</u>
		...	..., - val	push(-pop());
29	shl	...	..., val	<u>Aritmetičko pomeranje ulevo</u>
		...	..., val1	x = pop(); push(pop() << x);
30	shr	...	..., val	<u>Aritmetičko pomeranje udesno</u>
		...	..., val1	x = pop(); push(pop() >> x);
31	inc	b1, b2	...	<u>Inkrementiranje</u>
			...	local[b1] = local[b1] + b2;

Pravljenje objekata

32	new	s	...	<u>Novi objekat</u>
			..., adr	alocirati oblast od s bajtova;
				inicijalizovati oblast nulama;
				push(adr(oblast));
33	newarray	b	...	<u>Novi niz</u>
			..., n	n = pop();
			..., adr	if (b==0)
				alocirati niz sa n elemenata veličine
				bajta;
				else if (b==1)
				alocirati niz sa n elemenata veličine reči;
				inicijalizovati niz nulama;
				push(adr(niz));

Pristup nizu

34	aload	..., adr, index ..., val	<u>Load elementa niza</u> (+ provera indeksa) i = pop(); adr = pop()/4+1; push(heap[adr+i]);
35	astore	..., adr, index, val ...	<u>Store elementa niza</u> (+ provera indeksa) val = pop(); i = pop(); adr = pop()/4+1; heap[adr+i] = val;
36	baload	..., adr, index ..., val	<u>Load elementa niza bajtova</u> (+ provera indeksa) i = pop(); adr = pop()/4+1; x = heap[adr+i/4]; push(byte i%4 of x);
37	bastore	..., adr, index, val ...	<u>Store elementa niza bajtova</u> (+ provera indeksa) val = pop(); i = pop(); adr = pop()/4+1; x = heap[adr+i/4]; set byte i%4 in x; heap[adr+i/4] = x;
38	arraylength	..., adr ..., len	<u>Dohvatanje dužine niza</u> adr = pop(); push(heap[adr]);

Operacije na steku

39	pop	..., val ...	<u>Skidanje elementa sa vrha steka</u> dummy = pop();
40	dup	..., val ..., val, val	<u>Udvajanje elementa na vrhu steka</u> x = pop(); push(x); push(x);
41	dup2	..., v1, v2 ..., v1, v2, v1, v2	<u>Udvajanje prva dva elementa na vrhu steka</u> y = pop(); x = pop(); push(x); push(y); push(x); push(y);

Skokovi

Adresa skoka je relativna u odnosu na početak instrukcije skoka.

42	jmp	s	<u>Bezuslovni skok</u> pc = pc + s;
43..48	j<cond>	s ..., val1, val2 ...	<u>Uslovni skok</u> (eq, ne, lt, le, gt, ge) y = pop(); x = pop(); if (x cond y) pc = pc + s;

11

Pozivi metoda (PUSH i POP se odnose na stek procedura)

49	call	s	<u>Poziv metode</u> PUSH(pc+3); pc := pc + s;
50	return		<u>Povratak iz metode</u> pc = POP();

51   **enter** b1, b2

Početak obrade metode

psize = b1; lsize = b2; // u rečima
PUSH(fp); fp = sp; sp = sp + lsize;
inicijalizovati akt. zapis svim
nulama;
for (i=psize-1; i>=0; i--) local[i] = pop();

52   **exit**

Kraj obrade metode

sp = fp; fp = POP();

Ulaz/Izlaz

53   **read**   ...
   ..., val

Operacija čitanja

readInt(x); push(x);
// cita sa standardnog ulaza

54   **print**   ..., val, width
   ...

Operacija ispisa

width = pop(); writeInt(pop(), width);
// vrsi ispis na standardni izlaz

55   **bread**   ...
   ..., val

Operacija čitanja bajta

readChar(ch); push(ch);

56   **bprint**   ..., val, width
   ...

Operacija ispisa bajta

width = pop(); writeChar(pop(), width);

Ostalo

57   **trap**   b

Generiše run time grešku

zavisno od vrednosti b se ispisuje odgovarajuća
poruka o grešci;
prekid izvršavanja;

58   **invokevirtual**   w1,w2,...,wn,wn+1   ..., adr
   ...

Poziv virtuelne metode

ime metode ima n znakova;
ovi znakovi su deo same instrukcije, i nalaze
se u rečima w1,w2,...,wn;
reč wn+1 je jednaka -1 i označava kraj
instrukcije;
instrukcija prvo ukloni adr sa steka izraza;
adr je adresa u statičkoj zoni memorije gde
počinje tabela virtuelnih funkcija za klasu
objekta čija metoda je pozvana;
ako se ime metode u instrukciji pronade u
tabeli virtuelnih funkcija, instrukcija vrši
skok na početak tela date metode.

Kombinovani operatori

59   **dup_x1**   ..,val2, val1   ...,val1, val2, val1

Umetanje kopije vršne vrednosti ispod druge
vrednosti sa vrha steka izraza.

vrednost sa vrha steka se kopira i ubacuje
ispod druge vrednosti sa vrha steka izraza.

```
60      dup_x2      val1, val2, val3    ...,val3, val1, val2, val3
                                     ...
```

Umetanje kopije vršne vrednosti ispod treće vrednosti sa vrha steka izraza.
vrednost sa vrha steka se kopira i ubacuje ispod treće vrednosti sa vrha steka izraza.

B.3 Format predmetnog fajla

2 bajta: "MJ"

4 bajta: veličina koda u bajtovima

4 bajta: broj reči rezervisan za globalne podatke

4 bajta: mainPC: adresa

metode *main()* relativna u

odnosu na početak code

oblasti memorije n

bajtova: code oblast (n =

veličina koda specificirana

u header-u)

B.4 Runtime greške

1 Nedostaje return iskaz u telu funkcije.